

XIII. szájzadi francia nef Áp-tÁse

Hozzáadta: Szikora László

2015. november 05. Csütörtök 08:19

Utolsó frissítés 2015. november 05. Csütörtök 08:50

Itt nem szoktam több dologba egyszerre belevágni, de valahogy megakadtam a Mordaunt Áp-tÁsÁvel (alkotóval?). A 2014-es találkozóán viszont kaptam Tyrmantól egy kényvet, a Cinque Ports nejeiről, mely egy tervrajzot is tartalmazott, Ás teljesen rábuktam, mivel ÁgÁta Ázegettem ezeket a bástyás, Ácsolt hajáskat, Ás gondoltam ÁsszeÁtÁk egyet a kévetkező találkozóra. Persze, az ÁsszeÁtÁs egy kerek Ávbe tellett, mÁg az ilyen egyszerÁkinÁzÁ hajÁval is igen sok munka volt, nÁhÁny buktatÁval tarkÁ-tva.

A rajz Átlagos, de hasznÁlhatÁs, valamint a kényv sok segÁ-tsÁget ad, bájr nÁmet nyelvÁ, az ÁbrÁjk Ás nÁhÁny ismeretÁvel el lehet rajta igazodni. De Árt valami ÁrdekessÁget bele kellett vinnem. Belefutottam az interneten egy francia XIII. szájzadi nef adataiba, mely egy kicsit nagyobb az angol nefnÁl Ás megtetszett a rajzocska is Ála, a gÁtikus bástyalÁjakkal Ás a francia liliomos dÁ-szÁ-tÁsekkel.

IsmÁt a jÁs kis tervezÁmu programomat (Solid Edge) hÁ-vtam segÁ-tsÁgÁl, bevitem az eredeti bordarajzokat, mely alapjÁ kialakult a hajÁstest, ÁtmÁreteztem egy kicsit, majd megÁllapÁtottam az Áj bordÁjzatot. TermÁszetesen sÁrÁbbre vettem, hogy kényebb legyen palÁnkozÁsnÁl az Á-veket tartani. A bástyÁjkat is ÁtalakÁtottam a hajÁ mÁrete miatt, illetve a gÁtikus lÁjbazatot is megÁlmodtam. AnnyibÁl szerencsÁs a helyzet, hogy ezekrÁl igen kevés, az is elÁg torz, ÁbrÁzolÁs van, tehát ez adott nÁmi szabadsÁgot, olyanra rajzolhattam, ami nekem tetszik.

A bordÁjzatot 4 mm-es Átegelt lemezbÁl vÁgtam ki, de ismÁt megfogadtam, hogy májkor nem hasznÁlom ezt az anyagot. HiÁba, nem szeretek vele dolgozni! Beszakad, tÁrik, nehÁz a kemÁny ragasztÁs miatt formÁra csiszolniÁ! Az orr- Ás fartÁkÁt tÁbbszÁr letÁrtem egy-egy Ávatlan mozdulattal.

Amitől pedig nagyon félttem: a klinker palánkozás. Természetesen utánnanéztem, hogy pontosan hogyan kell ezt csinálni, de gyorsan elvettem még a gondolatját is annak, hogy minden bordába belereszeljem minden palánk helyét (akkor tovább tartana, mint a Mordaunt!). Szóval az íjlinker mellett döntöttem, mely csak imitálja a palánkok fedését, de elég jól néz ki.

A palánkokat a szokásos módon elkészítettem (kicsit vastagabbra), majd egy szögben bemart vezetékcsőszekélyt csináltam, melyet befogtam a marógép satujába, majd felállítottam a maróval, beállítva a megfelelő vastagságot. Ezután csak azt kellett tolni kávézte a láceket. A mart felület nem valami szép, mivel nem volt meg a megfelelő fordulat, de ez belőle kerül ki.

A bordázatot lefelé fordítva rögzítettem, mivel így lefelé kellett nyomnom a palánkokat, könnyebb volt az őket tartani, illetve részek sem lehettek a palánkok között, mert ezt már később nem lehet távolítani, sziszecsiszolni. Itt már van tőrve az orrtörke!

Azokat végül szokás szerint bevettem a palánkok helyét, hogy megfelelően rögzítve legyenek. Egyébként pillanatragasztással dolgoztam, párával melegítve előrehajlítottam a palánkokat a keszebb véknél (szinte csak ilyen volt!), illetve röviden (3-5 perc) áztattam rögzítés előtt. Így, hogy a palánkok keresztmetszete nem gölgalap volt, sokkal nehezebb volt szőpen hajlítani.

Így nézett ki nyersen a palánkozás.

Ami eddig nem nagyon látszódt, a bordák közé kis hasábokat kellett beragasztanom, mivel nem volt elég merev a bordázat főleg az állszecsizolásnál. A szíjak a hasábok méreteit mutatják, néhány tizedmilliméter eltérés kártevő!

Az orrnál és a farnál, ahol a palánk becsatlakozik a gerincbe, el kellett csiszolni/lapítani a palánkok végét, így csatlakozásuk simább lesz. Ezt a Youtube-on láttam egy csónakasztás-támnál.

Azért a palánkokat meg kellett csiszolni, a kisebb részeket, hibákat eltüntetni, illetve a pácoláshoz minél simább felületet készíteni. Ehhez a művelethez kis hasábokra félállású durvaságú csiszolópapírokat ragasztottam!

És szőpen egyesével állású raktisztítottam.

Pácolásra elkészítve, felragasztva a kormánylap tartóelemei és a fedélzettartó gerendavégek. A nagyban látszik, hogy eredetileg a bordákon voltak a gerendavégek, de palánkozás előtt arra jöttem rá, hogy sokat nehezebb a palánkozás, ha keréket, illetve illesztgetnem kellene, így levágtam és utólag imitáltam kis hasábok felragasztásával.

Elkezdtem a bástyák készítését, egy ragasztószablon martam az oldalfalak állású állásához.

A bástya alkatrészei előkészítve.

–sszerasztva, pólva, lakkozva.

A bástyaik lőbazatival jól elszáraztam, de ehhez az „egyszerű” hajóhoz kellett valami, ami feldobja, no meg ez a gátlakus bolt-vektor rajongok, hát most megkaptam. A hajó-tolt bolt-v lőcek előg nehezen akarták felvenni a formát, egy pólrszor jrarasztottam, mire ilyen lett.

A hajótest és a bástyaik pólva, lakkozva és gyorsan egymásra rakva, hogy végre lőtszadjon milyen is lesz.

Itt pihen, alszik a Mordaunt!

Pólásra előkészítve az apróságok egy része: kőtárfogók, csőrlő, jőbockosj.

A fedélzet ledeszkázva, helyekre kerültek a bástyáik és az árboc.

Ezek a hajók nem voltak tölde-szá-tve, csak a bástyáik oldalára akasztott pajzsok adnak egy kis szé-nes-tést. Ezeket apró liliomos c-mereket képtelen lettem volna megfesteni, így egyszerűen kinyomtattam és ráragasztottam pajzsokra.

Egy kis fedélzeti nézet, egészen jó képeket csinál a telefonom és kisebb helyre befér, mint egy rendes fényképezőgép.

Most már kezd minden felkerülni a hajóra. A kormánylapát kátelekkel volt rögzítve, nem hiszem, hogy től hirtelen manővereket tudtak vele csinálni.

A kormánylapát kitétele a fedélzeten.

Folytattam a kitételrel, mely előg egyszerűen egy háromárbocos galleon után. A macskafejek kész-tése volt egy lassabb, mivel nem kár alak, hanem ilyen háromszög-csepp forma. Szeletelés módszerrel csináltam, de a hornyokat az oldalra abszolút kézzel kellett rajtítani.

A hajócsalád tagjai és a csajok, mely a vitorlarudat tartja.

Ismét egy kábelkötő a fedélzetre nem kerülve.

A horgonyt vízszintesen reszeltem ki, a szárra kábelként lett rögzítve. Itt már a festésre van.

A vitorláján először sokáig medítettem, pontosabban azon, hogy rájérek-e a csónakra. A kábelrel festést azonnal elvettem. Először a sima vitorláját feltettem, de valahogy túl egyszerű, olyan semmilyen nem volt, valahogy kábelként a csónakra. Vettem nyomtatható, vasalható transzfer papírt, csináltam néhány próbát, először jónak találtam. Főleg, hogy túl vastag és fényes lesz, de a fotón egy kicsit tompítottam Photoshop-pal, így egészen jól mutatott. Egy dolgot azelőtt elrontottam, mivel vasalódeszkán vasaltam, ami ugye egy kicsit puha, és ahogy belenyomódott a vasaló, egy kicsit homorú lett. Tehát abszolút sima, kemény felületen érdemes vasalni.

Égy a találkozási pont, egy év alatt elkészült a nef. Csak a vízszintek hiányoznak, majd a Mordaunt vízszintével egyet megrendelem.

Nagyon élveztem ennek a kis hajónak az építését, az nagyon tetszett, hogy minden munkafázison végig kellett mennem, de nem volt unalmas, mert mindenből csak néhány darabot kellett csinálni. Most visszatérek a Mordaunt építésére, de nem tartom kizártnak, hogy idővel még beszérek valami kisebb hajóról szárazrakozásokról.